

katero ima v rokopisu do malega uže dovršeno, ker se bode ta knjiga uže v bodočem šolskem letu rabila na ljubljanskem učiteljišči.

Ravno tako je Matica naložila g. dr. M. Samcu v Kamniku, da naj čim prej tem boljše posloveni Woldfichovo somatologijo, da se bode uže v bodočem šolskem letu uvedla za šolsko knjigo na c. kr. učiteljišči v Ljubljani.

Osnovni odbor za Jurčičev spomenik imel je zadnje dni več sej, v katerih je ukrepal, kakšen spomenik naj bi se postavil na Jurčičevem grobu. Naposled se je odločil za načrt, katerega je narisal francoski arhitekt Leblanc v starogrškem zlogu. Visočine bode imel 3m. 20cm. in širokosti 1m. 40cm. Profesor Ivan Frankè je načrt odobril. Spomenik bode g. Čamernik izdelal iz sežanskega kamena, a železno ograjo okolo groba naredil g. Zelenec. Stroški so preračunjeni na 700 gld. Do jeseni bode spomenik postavljen.

Slika sv. Cirila in Metoda dobiva se z okvirjem vred v kat. bukvarni v Ljubljani po 3 gld. a. v.

Dr. Ignacij Klemenčič se je 18. julija na c. kr. vseučilišči v Gradci ustanovil za privatnega docenta prirodoslovja.

G. Dr. Gjurjo Daničič, tajnik jugoslavenske akademije v Zagrebu in urednik velikega akademijskega „Rječnika“, mudil se je nedavno pol dneva v Ljubljani, kjer je obiskal nekoliko književnikov slovenskih ter ogledal si mesto in njegovo okolico. Potem je odšel v Bled, kjer misli dalje časa ostati.

„*Hrvatska Matica*“ imela je 10. julija t. l. svoj občni zbor, o katerem „*Vienac*“ prinaša obširno poročilo. Ker je uže prof. Jos. Starè delovanje „*Hrvatske Maticice*“ v našem listu obširneje opisal, zatorej iz tega poročila posnemamo samo nekatere zanimljive stvari. „*Hrvatska Matica*“ je za l. 1880. izdala sedmero knjig. Število matičarjev se je v zadnjem letu pomnožilo za blizu tisoč članov, tako, da jih je sedaj 4.827, a še l. 1879. imela jih je samo 1.099. Dohodkov v minolem društvenem letu imela je „*Matica*“ 27.309 gld., a potroškov 16.535 gld. V poslednjih štirih letih, odkar je „*Hrv. Matica*“ preosnovala svoja starikasta pravila, ki so bila sedanjim pravilom naše „*Maticice*“ podobna, izdala je 29 knjižnih del, obse- zajočih 462 tiskanih pol in razširila je preko 100.000 iztisov svojih knjig mej hrvatski narod. V štiriletnej upravnej dobi sedanjega odbora poskočila je ukupna glavnica, vkljub mnogim stroškom, ki jih je imela „*Matica*“ za svoje knjige, od 20.000 gld. na 46.000 gld. V odbor so bili izvoljeni največ dosedanji gg. odbor- niki, mej katerimi se nahajajo malo ne sami odlični književniki hrvatski. Mej novimi odborniki čitamo tudi imé „*plamnskega Hrvata*“ g. prof. Jos. Stareta.

Rad jugoslavenske akademije znanosti in umetnosti. Knjiga LVII., ki je nedavno prišla na svitlo, mej drugimi spisi prinaša tudi dve razpravi našega rojaka profesorja in akademika M. Valjavca, in sicer: Prinos k naglasu u (novo) slovenskom jeziku (ostatak): II. K tvorbi imperfekta u slovenštini.

Novemu hrvatskemu gledališču, ki se bode zidalo v Zagrebu, dovolil je hrvatski zbor 100.000 gld. podpore. Zaloga za zidanje novega gledališča znaša uže preko pol milijona goldinarjev.

„*Srpska Zora*“, jeden najboljših srbskih listov, ki je uže pet let v obliki velikih ilustrovanih nemških novin izhajal na Dunaji, prenehal je hoditi na svitlo. Imel je dosti odličnih sodelavcev in mnogo naročnikov, a naročniki bili so

nemarni, ter svoje naročnine niso plačevali. Urednik g. major Todor Štefanović Vilovski stopil je v službo srbskega ministerstva za vnanje stvari. — Namestu „Srpske Zore“ hoče tiskarnica Pajevićeva v Novem Sadu izdovati „Ilustrovane novine“ v obliki „Leipziger Ill. Ztg.“ Vsaka številka, po dve tiskani poli obsežna, prinašala bodé po osem umetniški izdelanih slik. „Ilustrovane novine“ stanejo do konca leta 4 gld. a. v.

Iz Pariza nam 4. jul. piše znani slovenski slikar g. Jurij Šubic: Pariški „Salon“ je za to leto zopet končan, 20. junija je bil zadnji dan razstave, katera je toliko zanimljivega podajala umetnosti ljubečemu pariškemu in tujemu občinstvu. Ljudstvo se je ves čas kar gnetlo tja, v času poldruega meseca udeležilo se je razstave blizu 500.000 obiskovalcev. Dela so bila taka, kakor vsako leto, mnogo pravih biserov mej najslabšimi slikami.

Ker se razstave morejo udeleževati tudi tuji umetniki, zatorej je mej drugimi mnogo slovanskih imen.

Najprvo omenjam dveh velikih, izvrstno delanih slik českega umetnika Vacl. Brožíka in sicer: „Christophe Colomb à la cour de Ferdinand le Catholique et d' Isabelle de Castille,“ in „Présentation de Pétrarque et de Laure à l'empereur Charles IV., à la cour du Pape, à Avignon.“ Imenovani umetnik žel je od tukajšnjih kritikov mnogo zaslužene hvale, in vsak strokovnjak mora pripoznavati, da so posameznosti izvrstno slikane in da imata obe sliki lepo harmonijo ter vsled tega za gledalca prijazen vtis.

Dalje je mej českimi slikarji razstavil Vojteh Hynais dva mala portrêta, na katerih se po strogem risanju lahko spoznava Gérômejev učenec. Anton Chittussi slikal je prizor pariški „Le quai de la Conférence, le soir“ zelo naravno, poetično in sigurno. — Rodom Hrvat, a naturalizovan Francoz Bakalowitz ima dve sliki, jeden moški portrêt dobro risan in sliko „Une fête à la cour de Henri III.“, katera bolj k suhoparnej akademičnej šoli spada. — O Dalmatinci Bukovci poročal je uže jeden pot naš „Zvon“ in pripovedoval o njegovih pripoznanja vrednih izstavljenih delih. Njegovi portrêti „de Mlle N“ je lepa harmonična slika, polna barv in srečno komponirana. Slika moški portrêt je nasprotno dosti slabša.

To bi bili avstrijski Slavjani. Naši bratje izven avstrijskih mej, katêre s ponosom lahko omenjamo, so: prvi Pokitonov, Rus iz Odese, imel je v razstavi dve prav mali, a prekrasni sliki „Dégel — Russie“ in „La meule“, mej vsemi Slavjani pač prvi. Kakšna harmonija, čut in znanje! Lahko bi se reklo, da so njegova dela, dasiravno so tako mala v formatu, izmej najboljših vsega „Salona“. Sloveči in odločevalni francoski kritik Albert Wolf primerjal ga je po pravici slavnemu Meissonieru.

Chelmonski iz Varšave je razstavil „A travers les steppes“, veliko sliko, predstavljajočo voz s štirimi konji in z ljudmi, vse skoraj naravne velikosti, mojstersko, naravno z znanjem slikano in risano, samo da bi bila kompozicija bolj voljena, ne tako originalna, ravno tako bi bil gotovo stvari primernejši manjši format.

Dmitriev iz Nižnjega Novgoroda je razstavil „La chasse offerte à S. A. J. le grand-duc Nicolas aîné par le baron Ury de Gunzburg, a